

2. marca 1997, 10:00, Krefeld, Nemecko **kázanie brata Franka**

Sme Mu skutočne vďační za každú príležitosť, ktorú nám daruje, byť zhromaždení pod hlasom Jeho Slova. Za to, že môžeme vedieť, že On v našej generácii od trónu zjavil Svoje čerstvé Slovo. Pre nás je to Slovo, ktoré nie je ďaleké, alebo neznáme, ale bolo nám priblížené a zjavené.

Za včerajší večer sa musím ospravedlniť, kazeta sa dvakrát zamotala, takže sme boli prerušení. Ale v kázaniach brata Bran-hama sú (tak to raz poviem), také vzácnosti, ktoré sú jednoducho dôležité a musia byť prinesené. Niekedy je kázanie budovanie okolo veci samotnej a potom príde niečo veľmi veľmi dôležité a to by sme nechceli Božiemu ľudu zadržáť.

Málokedy prichádza po bohoslužbe dopredu toľko ľudí, aby bolo za nich modlené, ako včera. Ešte v noci okolo jednej hodiny prišiel mladý muž a povedal: „Ja to nevydržím! Musím Boha prežiť! Musím prežiť znovuzrodenie!“ Dnes to šlo v kancelárii jedno za druhým – modlitby jedna za druhou. Slovo Pánovo sa nikdy nevracia späť prázdne. Aj keď to niekedy môže vyzeráť ako mlčanie, Božie Slovo si zachováva rovnakú moc.

On nie je závislý od okolností, On stojí nad všetkými okolnosťami a oslavuje Svoje meno pri tých, ktorí Mu veria.

Aj dnes dopoludnia vítame všetkých zblízka i zďaleka v drahom mene Pána a želáme si navzájom Božie požehnanie: nielen Jeho Slovo počuť, ale ho aj prežiť. Ak dnes zvestujeme to isté evanjelium, ako v dňoch apoštolov, tak sa musí diať to, čo vtedy obrátenia, obnovenia, znovuzrodenie, krst Svätým Duchom, všetko sa musí diať tak, ako sa to dialo vtedy.

Jeden z bratov mal odvahu a povedal: „To sa bude diať len vtedy, keď sa bude kázať len spredu, a keď všetci tí kazatelia, ktorí kážu na pozemku medzi zhromaždeniami skončia s kázaním, vtedy sa to skutočne stane.“ Áno. Sú skutočne ľudia, ktorí pozdvihnú ruku a to i ono kážu. Chceli by sme sa uspokojiť s tým, čo nám Boh dáva odtiaľto spredu. Nech si je každý svojim názorom istý, ale váš názor pravdepodobne nie je taký dôležitý. Môže sa vám dôležitý len zdať. Božie Slovo je dôležité, nie tvoj alebo môj názor. Bolo by

dobré, ak by na tomto mieste neboli rozširované názory, ale Božie Slovo v originále, aby mohli všetci prísť k jednote viery a Božieho poznania v Ježišovi Kristovi, našom Pánovi.

Vy viete, názory existujú vo všetkých konfesiách, ale z toho sme predsa boli zavolaní von. Vieme aj to, že aj uprostred zvesti existuje mnoho názorov, ale to predsa nie je naša cesta. Naša cesta je cesta Slova.

„Čím očistí človek svoju stezku? Tým, že sa bude chovať len podľa Tvojho Slova.“ [Ž 119:9]

Veríme, že brat Branham bol muž poslaný od Boha, ako nikto iný v našej generácii, ktorý nás priviedol späť k Slovu Božiemu, k učeniu a praxi apoštolov.

A aj v tom je dôležité, žeby sme nielen hovorili o bratovi Branhamovi, ale Boha prežili a nechali sa zaradiť do spásneho plánu nášho Boha a prestali s vlastnými cestami učeniami a myšlienkami a plne a cele sa podriadili Bohu a tak dali Pánu príležitosť nanovo sa nám zjaviť.

Mňa samého potešilo, že som tiež mohol prežiť, ako sú ľudia, ktorí sú v našom strede poprvýkrát, tak oslovení a vnútorne uchopení a svoje životy posvätili Pánovi. To je predsa jadro zvestovania. Nie poučenie, to všetko príde neskôr – začína to Ježišom Kristom v tvojom a mojom živote. Musí pre nás nastať deň spásy. Spásnu zvesť počujeme stále znova a evanjelium Ježiša Krista je ešte stále Božou silou, ktorá toho, kto verí, skutočne presadí do kráľovstva Božieho, vytrhne zo všetkého von, oslobodí a z ľudských detí učiní Božie deti.

Prosím vás už teraz, aby ste ma spomínali na modlitbách. Aj teraz v marci bude mnoho ciest: Grécko a potom rôzne mestá, Atény, Thesaloniky atď., žeby mal Boh Svoju cestu a želal by som si, aby to bolo podobne ako na poslednej ceste vo februári v Pakistane a Egypte, kde Pán nádherným spôsobom otvoril dvere a srdcia. A keď mi 78-ročný muž povie: „Skrze teba k nám dnes hovoril Ježiš Kristus.“, tak si môžete predstaviť akí uchopení títo ľudia boli. A na mieste zbadali rozdiel – že nerozprávame rozprávky, ale máme Božiu zvesť. Ak by sme nemali zvesť, tak môžeme zostať doma. Ale pretože ju máme, musíme ju niesť. Aj ja by som radšej

odpočíval, ak bol stále na cestách. Ale to je raz môj los a chcel by som sa mu podriaďiť.

Radujeme sa, ako som už často povedal a dnes doobeda to opakujem, že všetci môžete prichádzať a smieme spoločne počuť Slovo Božie a môcť sa v ňom zahĺbať a Boha nanovo prežiť.

Sme na tomto mieste s úmyslom Boha nanovo prežiť? Chceme len počúvať? Len sa pozerieť? Alebo možno aj s trochou kritiky? Alebo chceme Boha nanovo prežiť? Čo povedal brat Branham? „Každý dostane to, čo od Boha očakáva.“ Naše očakávania sú založené na Božích zaslúbeniach! Preto, ako už povedal brat Russ [Rm 9:33]:

„Kto svoju dôveru kladie na Pána, nebude zahanbený.“

Nemôže byť, pretože Boh nemôže sklamať. Boh musí ostať pravdivý. On pravdivý je, a zostáva na všetky veky. A ako sme už často povedali: na Boha sa môžeme spoľahnúť. Ľudia sú dnes tak a zajtra inak. „*Pán je ten istý včera, dnes i na veky.*“ [Žd 13:8] Ľudia majú dnes také učenie a zajtra iné, bežia dnes sem a zajtra inam. Pán má len jednu jedínú cestu so Svojou Cirkvou a táto cesta je nám ukázaná v Božom Slove. Tu je napísaná a podľa toho sa máme riadiť. Ak by to tak nebolo, tak by sme sa mohli zaradiť medzi tých 324 rôznych denominácií, ktoré sú zjednotené v Svetovej rade cirkví, ako číslo 325 a tým by to skončilo.

Nie! Boh má aj v tejto generácii, teraz, na záver času milosti, vyvolených, ako sme to čítali v Efezskom 1:4

„...v ňom si nás vyvolil pred založením sveta ... predurčiac nás k synovstvu...“

A synmi sme sa stali skrze znovuzrodenie.

Nech aj dnes ten živý Boh živým spôsobom, s nami hovorí skrze Svoje živé Slovo. Ak sa to deje v jednoduchosti, tak to aj tak prijímame.

Brat Branham bol jednoduchý muž a často sme počuli: *Boh je zjavený v jednoduchosti.* Kto ho poznal, keď sa v Kristu zjavil? Akými titulmi ho označili? On je posadnutý, on stratil rozum, má diabla, Belzebuba, búri ľud, atď. Všetko nechal cez Seba prejsť. Ale žene pri studni povedal: *„Keby si znala dar Boží a vedela, kto je Ten, ktorý ti hovorí...“* Musíme vedieť, kto to je, kto nás spasil, kto sa nám zjavil, kto s nami hovorí, ktorý Svoje Slovo oznamuje.

A Pánu smieme vždy znova ďakovať za každú preukázanú milosť. Čím sme si to zaslúžili? V čase keď je na zemi počť toľko hlasov, dokonca aj uprostred zvesti, že nás Boh z milosti zaviedol do Svojho Slova a nikto nás od Božieho Slova nemôže odlúčiť. Sme časťou Slova a Slovo je časťou nás a tak sme z milosti učenými synmi a dcérami Božími.

Vo liste Efežanom 1 som čítal ďalej a vo verši 17 stojí [podľa nem. prekladu]:

„...žeby Boh nášho Pána Ježiša Krista, Otec slávy, by vám chcel dať ducha múdrosti a zjavenia skrze pravé poznanie Jeho samého a osvietenie očí vašej mysle, aby ste vedeli, akú nádej máte z dôvodu Jeho povolania a aké veľké je bohatstvo Jeho slávneho dedičstva medzi svätými a ako prekypujúco sa na nás veriacich dokazuje Jeho moc, totiž s ohromnou mocou sa dosvedčujúca sila...“

Ó, teraz musí v nás nastať výkrik núdze! Pane, tak ako je to tu napísané, nech sa to teraz vo mne a so mnou stane, žeby sa Tvoja prekypujúca moc vo mne, vo veriacom, mohla mohutným spôsobom potvrdiť a prejaviť! Ako tu stojí napísané:

„...a ako prekypujúco sa na nás veriacich dokazuje Jeho moc, totiž s ohromnou mocou sa osvedčujúca sila, ktorú preukázal v Kristovi vzkriesiac ho z mŕtvych a posadiac po Svojej pravici v nebeských oblastiach...“

Aké sila Božích myšlienok je tu vyjadrená! Rovnaká Božia moc, ktorá bola zjavená skrze vzkriesenie Ježiša Krista z mŕtvych, keď premohol smrť, porazil peklo a satanovi, starému hadovi rozdrtil hlavu a na tretí deň vstal z mŕtvych, tá istá moc sa má preukázať v nás, ktorí sme uverili. Tak ako sa preukázala v Spasiteľovi, tak sa má preukázať aj vo veriacich.

Slová majú všetci, ale Cirkev živého Boha má obživujúcu moc Božiu. A ak ešte neprelomila tak musí z milosti prelomiť. Pretože čo hovorí Pavol v 1. Korinťanom 4:20?

„Kráľovstvo Božie nie je len v slovách, ale v moci Božej.“

V moci! V moci Božej, ktorá bude zjavená, tak, že vykúpenie, ktoré nastalo na kríži skrze krv Baránka sa prejaví v duši, tele a duchu človeka, takže nie je vynechaný žiadny úsek, ale celý človek môže byť z milosti uchopený.

V tomto kázaní, ktoré som mal v úmysle preložiť hovorí náhle brat Branham: „Bez krstu Duchom Svätým nemôže byť nikto vytrhnutý.“ Ak také prastaré kázanie prekladám, súrodenci, tak s vnútornou túžbou pri príchode Krista vidieť pred sebou a so sebou pripravený zástup. Nie zástup, ktorý ostane sedieť na stoličkách, ale ktorý bude pri návrate Krista premenený. O to sa jedná! Nie o to vyberať mimoriadne výroky brata Branhama, ktoré sú potom ešte vytrhnuté zo súvislosti, ale o spojenie s Bohom skrze Slovo a Svätého Ducha.

Vy milí, čas bude stále vážnejší. Nevieme, čo príde ako ďalšie, ale jedno vieme: príchod Pánov je blízko a napriek tomu ostávame z milosti nášho Boha triezvi, jasní a pravdiví vo všetkých veciach.

Nadejem sa, že žiadny nespôsobí Pánovi hanbu. Viete že stále počujeme o ľuďoch, ktorí konajú určité veci, ktoré sú potom v novinách. Dúfam, že nám Boh daruje milosť, že nikto, z tých, ktorí sa priznáva k Pánu, k Jeho Slovu a k Jeho Božej zvesti nebude netriezvy, ale že všetci zostaneme triezvi, jasní a pravdiví až do konca a to v závorách Slova, tak aby nepadla žiadna potupa na Bohom poslaného proroka, ani na Božie Slovo, Pána alebo Cirkev, ale aby boli všetci skutočne pevne založení v Slove a stáli Pánu, ako si to zaslúži.

Nech nás tento verš a tieto myšlienky dnes sprevádzajú: žeby Boh tým, ktorých splodil ako synov a dcéry, ktorých určil k nádhernému dedičstvu, dnes preukázal Svoju moc, aby sa nikto nikto nepripadal vyvýšene, ale všetci našli miesto pri nohách nášho Pána, aby počuli blahoslavené slová z Jeho úst.

Ako často som to všade hovoril: Nezaujímam ma, čo chcete vy povedať mne a vás nezaujímam to, čo chcem ja vám sám zo seba povedať, ale všetci chceme vedieť, čo nám Boh chce povedať podľa Slova Písma:

„Kto má uši aby počul, počuj čo Duch hovorí zborom.“ [Zj 3:22]

Prežili sme, že Boh vždy použil ľudí, pomazal ich svätým pomazaním, skrze Svoju inšpiráciu dal Svoje myšlienky. Oni boli oboma nohami na zemi, ale vo svojom srdci boli spojení s Bohom. Vskutku s Bohom spojení, nie namýšľanie, to majú mnohí, ale skrze Slovo a Ducha s Bohom skutočne spojení. A my sa môžeme

dokonca sami skúsiť, ako pred Pánom stojíme – či k tomu napísanému Božiemu Slovu čo i len to najmenšie nepridávame. Či z toho napísaného Božieho Slova čo i len to najmenšie neodnímame. Máme veriť tak, ako hovorí Písmo. To sú Slová môjho Pána v ev. Jána 7:

„Kto verí vo Mňa tak, ako hovorí Písmo...“

Mnohí hovoria: „Prorok povedal, prorok povedal...“ Ukáž mi, kde to Pán hovorí vo Svojom Slove a poviem bez okolkov: Amen!.

Vy milí, je jednoducho nutné, aby sa do domu Božieho, Cirkvi Pánovej, navrátil Boží poriadok, a všetci sa sklonili pod mocnú ruku Pánovu a aby hovorili len tí, ku ktorým Pán hovoril, a len tí Jeho Slovo zvestovali, ktorí k tomu boli dosadení. Žeby nemohol každý robiť, čo by chcel. Ale že by sme sa všetci podriadili vôli Božej. Čo povedal Pavol? *„Som určený k tomu, zvestovať Slovo...“* a tých, ktorý sa odvrátili káral a povedal: *„Oni ma všetci opustili. Nehľadajú to, čo je Pánovo, hľadajú vlastné...“* A potom hovorí: *„Niektorí zvestujú Krista s dobrým úmyslom, niektorí zo závesti...“* a potom dokonca hovorí: *„...niektorí domnievajú sa, že spôsobia mojím putám súženie.“*

Z akého úmyslu zvestuješ ty, to čo zvestuješ? To je tá otázka. Úmysel, ktorý za tým stojí je veľmi, veľmi dôležitý! Kto bol ustanovený Pánom, ten nemá vôbec žiadne vlastné úmysly, motívy, učenia, žiadne vlastné zjavenia, ktoré by prezentoval. On zvestuje Slovo Pánovo v celej jeho plnosti, vyváženým spôsobom, bez toho, aby sme vybočovali naľavo ani naľavo, zostávame v strede cesty.

V 1. Korinťanom 1:18 stojí nádherné a dobre známe Slovo, a na tento verš som si nanovo spomenul, keď som pozoroval, čo včera večer vypôobil:

„Lebo Slovo kríža je tým, ktorí hynú, bláznovstvom; ale nám, ktorí dosahujeme spasenie, je mocou Božou.“

Pre nás je Božou mocou. Čím je Božie Slovo pre teba? Nejaký objekt, na ktorý sa vrhneš a robíš si s ním čo chceš? Alebo si pripravený vidieť osobne vo svojom živote účinok Slova skrze moc Božiu? Pretože tak je to napísané. *„Slovo o kríži...“* A vy viete aké Slovo to je. Slovo o spasení, zmierení, o dokonanom diele, že Boh bol v Kristu a zmieril svet sám so Sebou. Nie slovo o nejakom drevenom kríži,

o rytierskom kríži! Slovo o kríži na Golgote, kde boli Boh a ľudstvo navzájom zjednotení! A toto Slovo o kríži je pre tých, ktorí sú stratení, bláznovstvom. Pre nich Pán a dokonané spasenie neznamená nič. Nemôžu s tým nič začať.

Ale ak sme boli predurčení pred založením sveta podľa zaľúbenia Toho, ktorý nás povolal, tak Slovo o kríži vo viere prijmemo a viera spôsobí duchovnú explóziu. Viera sa prejaví, viera nie je mŕtva, viera žije, pretože skrze zjavenie prešla zo Slova Božieho do nášho srdca. „...*nám, ktorí dosahujeme spasenie, je mocou Božou.*“

Pýtaj sa sám seba! Prežil si túto Božiu moc? Premýšľame nad Božím Slovom alebo zažívame účinok moci Božej, ktorá v Jeho Slove leží? Pretože skrze zvestovanie Jeho Slova a ak ľudia uveria, môže Boh dokonané dielo Spásy dosiahnuť v nich, pretože len tam, kde z kázania prichádza viera, tam sa to môže stať. Tak to stojí v Rimanom 10:8 už dobrých 2 000 rokov a na tom sa nič nezmenilo a ani sa nezmení:

„Ale čo hovorí (Písmo)? Blízko teba je Slovo, v твоjich ústach a v tvojom srdci.“

Nielen v ústach, ale v твоjich ústach a v tvojom srdci! Tak sa to musí stať, tak to musí byť, a potom je nám povedané aké Slovo: *„Totiž Slovo viery...“*! Nie reč o viere alebo spoločenstve viery, ale ako tu je napísané, *„To jest to slovo viery, ktoré kážeme.“*

Pre tých, ktorí Pána videli ako povstaleho, to bolo pramocné potvrdenie, že to nie sú len Slová, ale že Boh za Svojim Slovom stojí, že Svoje Slovo naplnil a že bolesti smrti zrušil. Ako je napísané v Žalme 16:10:

„Lebo nezanecháš mojej duše v ríši smrti; nedáš Svojmu Svätému, aby videl porušenie.“

Keď sa naplnil čas, tak Boh bolesti smrti zrušil, väzenie prelomil a tých, ktorí dolu čakali na nášho Pána, ktorí zosnuli vo viere v zasľúbenie, bez toho, aby ho videli alebo ho prežili – tých hodina udrela a smeli s naším Pánom a Spasiteľom povstať a 40 dní sa zjavovali v svätom meste Jeruzaleme.

Čo to muselo znamenať pre učeníkov, ktorý videli svojho Pána krváčať na kríži?! Ktorí sa prizerali... Jozef z Arimatei Ho

položil do svojho hrobu, bol zavalený kameňom a bola na to položená rímska pečať, aby tam nikto nepovolany ničो nevykonal.

Boh nikoho nepotrebuje, Boh koná veci sám, a keď ženy prišli k hrobu... Po ceste si ešte hovorili: „*Kto nám odvalí kameň?*“ Tak sa môže viesť aj nám. „Ako sa to má stať? Ako to má byť?“ Ak príde tam, kde Boh zjavil Svoju moc, zistíme, že to, o čo si robíme starosti, už Boh sám učinil!

Oni zistili, že je kameň od hrobu odvalený a ešte viac – našli hrob prázdny a mohli povedať to, čo im povedali ženy, keď im bolo povedané [Lk 24:5]:

„*On tu nie je, On povstal. Nehľadajte živého medzi mŕtvymi.*“

Najprv nechceli veriť, ale potom Ho videli povstaleho a ich viera bola potvrdená skrze Božie naplnenie Jeho Slova. Naša viera je potvrdzovaná tak, že Boh Svoje Slovo zaslúbenia v tebe a vo mne uskutoční. A my ju potom máme potvrdenú.

„*Blízko teba je Slovo, v твоjich ústach a v tvojom srdci...*“

Ó, ak sa stalo Slovo v srdci zjavením a keď sú rty pomazané Svätým Duchom, tak v tých, ktorí mu veria, Slovo vykoná, k čomu bolo poslané.

V prítomnosti Božej (a tomu môžeme dobre rozumieť) pochybnosť a nevera nie sú na mieste. Kto chce o Bohu a Jeho Slove pochybovať? Boh je vyvýšený nad každú pochybnosť, pozdvihnutý nad všetko. On je všemohúci, všadeprítomný, vševedúci Boh. Jemu nepotrebuje nikto pomáhať. On Sám osobne je pomoc! A On môže Svoju moc dnes v našom strede zjaviť. Ďalej tu stojí napísané, že zvestujeme [Rm 10:9]:

„*Lebo keď vyznáš Pána Ježiša svojimi ústami a uveríš vo svoje srdci, že ho Boh vzkriesil z mŕtvych, budeš spasený.*“

V niektorých zboroch sa pýtajú tých, ktorí sa chcú nechať pokrstiť, či veria, že Ježiš Kristus je Syn Boží. A ak povedia áno, tak je všetko v poriadku a potom krstia. Vy milí, nielen krátke zopakované vyznanie, ale osobná skúsenosť so živým Bohom! Nielen vedieť, kto Pán je, ale tak, ako je napísané napríklad u proroka Joela. To je dôležité:

„*...každý, kto bude vzývať meno Pánovo unikne.*“ [Joel 2:32]

A ako Peter cituje tento text zo Starého zákona v prvom kázaní o Letniciach a hovorí Skutkoch 2:21:

„...každý, ktokoľvek bude vzývať meno Pánovo, bude spasený.“

To isté zmienil Pavol v Rimanom 10:13:

„Lebo každý, kto bude vzývať meno Pánovo, bude spasený.“

A predým, ako môžeme meno Pánovo vzývať, musíme toto meno poznať. Musíme vedieť že Jahve Starého zákona je Jah-šua Nového zákona, totiž, že sa Jahve stal Záchrancom. To bola núdza vtedajších učiteľov zákona, pretože v tomto mene, v tomto Božom mene, ktoré bolo dané k našej spáse, v tomto novozákonnom zmluvnom mene ležala Božia moc v takej miere, že sa diali veľké divy a znamenia. A učení Písma museli zakázať učenie apoštolov, pretože mali strach, že sa bude diať príliš veľa. Že viac použitím tohoto mena nemajú nič konať. V tomto mene je moc! Ak je nám vo svojom Božom význame darované ako zmluvné meno Novozákonnej Cirkvi ku spáse a k požehnaniu.

My o tom nedebatujeme, ale zvestujeme toho istého Pána. Myslím tak rád na miesta Starého zákona – 2. Mojžišova 3 a 6, kde sa Pán prorokovi ukázal a zjavil a povedal:

„Povedz im: Keď sa ťa budú pýtať, kto ťa poslal, povedz im: JA SOM, ťa poslal, to je Moje meno na veky.“

Potom sa tento JA SOM prorokovi zjavuje v 2. Mojžišovej 6 v ohni v kríku ako Anjel Pána. Keď Pán videl, že sa Mojžiš priblížil, aby toto zjavenie posúdil, tak k nemu Boh prehovoril z ohňa (v kapitole 3) a potom je v kapitole 6 to nádherné prežitie. Vy milí, Boh je osobný Boh, a ak aj pôsobí v mase, tak je v tejto mase vždy ešte každý jednotlivcom. Boh sa zjavuje každému jednotlivcovi.

Mojžiš tam mal túto nádhernú skúsenosť a Pán k nemu hovoril a povedal:

„Zjavil som sa Abrahámovi, Izákovi a Jákobovi ako El-Shadai (všemohúci Boh), ale Svojim menom Jahve som sa im nezjavil.“

Čo sa stalo? Prišiel okamih uzavretia zmluvy a Boh zjavil Svoje zmluvné meno JA SOM, KTORÝ SOM a ktorý budem na všetky veky. On nepotrebuje nikoho, aby existoval, On existuje sám v sebe a my všetci skrze Neho a s Ním. Naveky buď chválené Jeho nádherné meno!

Vy milí, potrebujeme toto osobné zjavenie Ježiša Krista v našom srdci a potom prirodzene pomazanie z Ducha Svätého a skrze Ducha Svätého na nás a v nás, aby naše rty mohli toto zjavenie, ktoré sme v srdci dostali, dôstojne podávali ďalej. Aby to nebolo blabotanie o tom a onom, ale hodné podávanie toho, čo sa nám stalo svätým a drahým takým spôsobom, aby iní cítili, že tu sa neprednáša nejaké učenie z hlavy, ale že tu je srdce, že tu je Duch Boží, že tu sú Slová Božie, že tu je biblická viera. To musia ľudia postrehnúť.

Na poslednej ceste som vždy znova zistil, ako ku mne ľudia stále znova prichádzali s vďačnosťou a vyjadrili sa o Slove, ktoré im bolo prinášané.

Či všetci vedia, o čom hovoríme, nedokážem posúdiť, ale my vieme v koho veríme a môžeme povedať, tak ako povedal Pavol:

„...viem, komu som uveril, aj som presvedčený, že má moc ostrážiť to, čo uložil u mňa, do tamtoho dňa....“, dňa Ježiša Krista, nášho Pána.

Nielen rozprávanie o zvesti a zvestovateľovi, ale Ježiš Kristus ako stredobod celkovej zvesti a zjavené Slovo Svätého Písma – zvesť samotná, ktorú zvestujeme.

Čo spieva skladateľ piesní o zvesti, ktorú nesieme krajinou? Aká zvesť to je?

Je to zvesť proroka? Apoštola? Niekoho Bohom poslaného? Je to Božia zvesť, ktorá nám bola poslaná! A ak Boh musel vždy použiť ľudské rty, aby k ľuďom hovoril, tak sme boli v tomto čase aj my omilostení, ako tí najnehodnejší niest' toto drahé zjavené sväté Slovo. Pomyslite raz na roky, v ktorých sme nič o všetkých tých veciach nevedeli a ako nám bolo dané v priebehu času skrze zvestovanie, skrze kázania brata Branhama uvedenie do Svätého Písma a do Božieho spásneho plánu. Dnes môžeme čítať od Mojžiša až po Zjavenie a nemusíme hovoriť: „Tomuto nerozumiem“ alebo „Toto mi nie je jasné.“ Smieme ku cti Pánovej povedať: nášmu Bohu sa zaľúbilo zjaviť Jeho Slovo, Jeho tajomstvá od začiatku času až do konca času, keď skončí tisícročné kráľovstvo a príde posledný súd a čas pomínie do večnosti. Boh všetko nádherným spôsobom zjavil. Nie v zmätku, ale nádherne a prekrásne zjavil.

Ak Pavol píše, že Boh je Bohom poriadku, tak nie len lokálne, v lokálnom zbore. Boh aj z pohľadu spásnych dejín všetko usporiadava podľa ľúbosti Svojej vôle tak, ako nám to bolo čítané z listu Efežanom 1 a ako to stojí aj ďalej v kapitole 3.

Čítajme ešte v liste Rimanom 10:10–11:

„Lebo srdcom sa verí na spravodlivosť...“

Vy, ktorí ešte nemáte istotu, že ste pred Bohom ospravedlnení, poznajte vo viere, že v Ježišovi Kristovi, našom Pánovi sa uskutočnilo Božie ospravedlnenie pre všetkých, ktorí sú predurčení podľa ľúbosti Jeho vôle. V Ňom sme boli oslobodení, ospravedlnení pred Bohom a ako hovorí brat Branham: „Sme v očiach Božích, akoby sme nikdy nehrešili, ako by sa nič nestalo.“ My si môžeme na určité veci spomenúť, ale Boh položil vinu nás všetkých na Baránka Božieho. Sú nám odpustené, na kríži Golgaty nastalo zmierenie a už prorok Starého zákona povedal, že Boh naše hriechy hodil za seba do mora, tam kde je najhlbšie. Neverím, že by sa aj nejaký najlepší potápač mohol tak hlboko potopiť, aby niečo znovu našiel. Dlžný úpis je roztrhaný! A kto chce inému započítavať vinu, tomu samému ešte vina nie je odpustená! Môžete to čítať v podobenstvách. Komu bolo odpustené, ten odpúšťa. Komu nebola započítaná vina, ten žiadnu vinu nezapočítava. Komu je odpustené, ten nemôže vystavovať nijaký nový dlžný úpis.

Je napísané, že *dlžný úpis bol roztrhaný* [Kol 2:14]. Opona bola odňatá. Nepriateľstvo už neexistuje. Boh ľudstvo sám so Sebou zmieril. Verte tomu dnes celého srdca!

Nech je dnes deň spásy, deň milosti pre každého, kto je ešte trápený pochybnosťami. Dnes je hodina viery, dnes je hodina zjavenia moci Božej v tých, v ktorých sa Slovo v srdciach stalo zjavením a je ústami vyznané a to v plnej viere.

Potom vo verši 11 stojí:

„Lebo Písmo hovorí: Nikto, kto verí v Neho, nebude zahanbený.“

Potom apoštol píše:

„Lebo nieto rozdielu medzi Židom a Grékom...“ alebo ktokoľvek iným, všetci spoločne boli uzavretí pod nevierou, aby Boh skrze Krista mohol všetkých zavolať.

V liste Rimanom 8 sú ďalšie nádherné myšlienky.

Ó aké nádherné sú verše, ktoré nám Spasiteľa ukazujú v mäsitom tele. Rimanom 8:3:

„...pošlúc Svojho Syna v podobnosti tela hriechu a príčinou hriechu a odsúdil hriech v tele, aby bolo naplnené právo zákona v nás, ktorí nechodíme podľa tela, ale podľa Ducha.“

Boh predsa vydal Zákon úmyselne, aby padlé ľudstvo, ktoré úplne všetko prestúpilo, zajaľ. Preto dal všetky zákony – dohromady 613 príkazov a zákazov a každý tápal z jedného prestúpenia do druhého, od jednej neposlušnosti do druhej, ale potom prišiel Ten, ktorý bol poslušný až po smrť na kríži, sem, v takomto ľudskom tele, a dal za nás Svoj život, aby zrušil požiadavky zákona, ktorý stál proti nám, a to tak, že ho splnil. Preto je napísané, že Kristus je naplnením Zákona a nie zrušením. Naplnením zákona. On učinil zákonu zadosť a to v duchovnom tele náš Pán nemohol. Musel prísť v tele z mäsa.

Ďalej v Rimanom 8 od verša 14 čítame:

„Všetci, ktorí sú vedení Duchom Božím, tí sú synmi Božími.“

Otázka: Ako vedie Svätý Duch? Do všetkých smerov? Do celého sveta? Ako vedie Svätý Duch? Brat Rus to hovorí: „...**do každej pravdy!**“ Halelujah, chválené buď meno Pánovo! Svätý Duch je Duch pravdy a vedie do každej pravdy.

Biblia hovorí v liste Jána, že žiadna lož nemá svoj pôvod v pravde. Pravda má Boží pôvod a pravda zostáva pravdou. Lož bola lžou a zostáva ňou. Ak je tu napísané: „Lebo všetci, ktorí sú vedení Duchom Božím...“ Duch Boží nás vedie do každej pravdy Slova. Aj do tých zaslúbení, ktoré sú v Slove napísané pre tento záverečný čas. K tomu patrí aj zaslúbenie, že Boh chcel niekoho poslať a berie k tomu príklad proroka Eliáša.

V kázaní brata Branhama sme to včera počuli od tohoto Božieho muža, ktorý bol prorokom Najvyššieho. Zhrnutie kázania, ktoré som chcel preložiť bolo, že brat Branham tak veľmi zdôraznil, že veriaci je vzatý z vecí sveta a svet je vzatý z neho. Že nastáva oddelenie, skutočné znovuzrodenie skrze Ducha Svätého a naplnenie Duchom Svätým. A potom opakovanie zdôrazňuje: „**Nikto, kto neobdržal krst Duchom Svätým, nebude vytrhnutý.**“

Vy milí, tak ako každý vie, kedy bol pokrstený vo vode, tak vie každý, kedy bol pokrstený Duchom. Ak to niekto nevie, tak ešte nebol pokrstený. Hovoríme pred tvárou Božou zreteľne, ale to nie je všetko. Brat Branham na inom mieste pozdvihol, že môžeme byť pokrstený Duchom v druhom úseku a hovoriť jazykmi a prorokovať, ale v najhlbšom vnútri duše sme ani neboli znovuzrodení. Všetko musíme z milosti Božej prežiť! Právě obrátenie, právě obnovenie, právě znovuzrodenie, právě naplnenie a zapečatenie Duchom Svätým. Hovorím ešte raz: Tak ako každý vie, kedy a kde bol pokrstený vo vode, tak vie každý kedy a kde bol pokrstený Duchom. Ja to viem. Bolo to v Hamburgu na Bachovej ulici na letnici roku 1951. Vy milí, Boh je ten istý, my nemôžeme len počúvať, musíme Boha nanovo prežiť. Opakujem sa: Chcel by som tak kázať, aby pri návrate Pána Ženíchovi vyšla v ústrety pripravená a ozdobená Nevesta s olejom v lampách, s olejom v nádobách. Po mnohých sklamaniach, ktoré som vo svojom živote zažil, by som takéto sklamanie neprežil.

Nech nám Boh daruje milosť konať vážne. Brat Branham práve v tomto kázaní zavolať všetkých, ktorý ešte krst Duchom neprijali, dopredu. Pretože tak to stojí napísané, tak to povedal Ján:

„Ja vás krstím vodou na pokánie, ale Ten, ktorý prichádza po mne, ... Ten vás bude krstiť Svätým Duchom a ohňom...“ [Mt 3:11]

Čo sa stalo v deň letníc? Zostúpil Duch a oheň a Boh krstil Duchom a ohňom. Tak započala novozákonná Cirkev a tak bude končiť, a nijak inak, pretože Ježiš Kristus je ten istý včera dnes a naveky.

Ak zvestujeme to isté evanjelium, tak nech sa Bohu zaľúbi konať tie isté veci, ale prosím, počúvajte tak, aby Duch mohol Slovo zmeniť na zjavenie. Aby ste sa museli pevne držať stoličky, aby ste sa nepozdvihli, aby ste cítili, že Boží Duch vo vás pôsobí! Ste pripravení otvoriť ústa, aby Boh mohol naplniť srdce? Stojí napísané: *„Otvor svoje ústa na široko, a naplním ich.“* [Ž 81:11] Ak Boh plní, tak to prechádza až do srdca a to, čo sa v srdci stane veľkým a vzácnym, to potom vychádza zasa von ako chvála a klaňanie.

Čo povedal náš Pán žene pri studni?

„Každý, kto pije z tejto vody, bude zase žízniť, ale kto sa napije z vody, ktorú mu Ja dám, ten nebude žízniť na veky.“ [Jn 4:14]

Neskôr stojí napísaná veta:

„...to povedal o Svätom Duchu, ktorého mali dostať uverivší v Neho.“ [Jn 7:39]

Pavol v tom chcel mať vždy hneď od samého začiatku jasno. Čo sa stalo, keď prišiel do Efezu? Ako prvé sa tejto skupiny dvanásť-tich bratov pýtal [Sk 19:2, podľa nem. prekladu]:

„Či ste prijali Svätého Ducha, potom, čo ste uverili?“

Sú zbory, kde tvrdia, že Ducha Svätého prijali už pri obrátení. To sa tiež môže stať, ale nedeje sa to automaticky.

Existuje obrátenie s krstom Duchom Svätým so znovuzrodením a sú aj obrátenie bez znovuzrodenia, sú jednotlivé prežitia a je aj takpovediac celý balík. Dôležité je, aby sme to prežili, aby sme to dostali, žeby Boh mohol Svoje Slovo z milosti potvrdiť.

Bratovi Branhamovi to bolo takou žiadosťou, že v tomto kázaní hovorí: „Neodchádzajte odtiaľto, sestry choďte na túto stranu, bratia na túto.“ Hovorí: „Nech idú sestry, ktoré už sú pokrsťené Duchom so sestrami a modlia sa s nimi. A nech idú bratia s bratmi.“ Vidíte?! Aj pre neho to bolo vážnym prianím, priviesť k Pánovi Nevestu, ktorá už viac nie je priviazaná k zemi, ale nesie v sebe Božiu moc, skrze ktorú môže z milosti nastať premena našich tiel.

Premena sa nestane skrze naše dobré úmysly ani skrze vysvetľovanie. Tak ako vzkriesenie Ježiša Krista z mŕtvych bolo biblickým naplnením toho, čo Boh predpovedal, tak sa to bude diať aj teraz. Boh predpovedal ako prebehne návrat Krista – On sa vráti s trúbou Božou a s hlasom archanjela. On sám sa vráti! Len pre informáciu tým, ktorí si myslia, že sa vracia už 30 rokov... Existuje učenie, že prvý krok návratu Pána, totiž volanie zaznieva už 30 rokov. Volanie, ktoré teraz prebieha, nie je to z 1. Tesaloničanom 4! Volanie, ktoré teraz prebieha je volanie z ev. Matúša 25: „*Hľa, ženích ide! Vyjdite mu ústrety!*“ Túto časť títo bratia nečítajú. Je to presne 2 strany za prvým výrok, ktorý brat Branham vyslovil v kázaní *Vytrhnutie*. Ja nečítam len jeden odstavec, ale celú Bibliu a celé kázanie. A preto: len ten, kto číta celok, má celú informáciu! Kto číta len polovicu, má len polovičnú informáciu a kto ešte citáty vytrhuje zo súvislosti, ten sa duchovne zbláznil. Stratil rozum. Taký človek viac nevie, kam ide a čo sa deje. Tak

ako je to z pozemského pohľadu – ak sú ľudia mentálne postihnutí, tak sa nevedia zorientovať, a tak je to aj s duchovne postihnutými. A väčšinou sa naplňa len jedno Slovo: „*Pretože si lásku k pravde – lásku k Božiemu Slovu – neprivlastnili...*“ [2Tes 2:10 podľa nem. prekladu] Potom zmieňujú toto i tamto... Zmieňujte Božie Slovo! Môžem ja ísť do celého sveta a brať so sebou 300 kázaní a všade to servírovať a možno povedať: „Prorok povedal“, „Prorok povedal“? Môj Bože! Ja predsa musím hovoriť to, čo Boh zo Svojho Slova skrze proroka povedal. A čo nemôžem povedať z tohoto Slova, to nemôžem vôbec povedať. Pretože Boh hovorí len skrze Svoje Slovo a inak nijak! Je to skutočne tak správne? Tak povedzte amen! Je to tak skutočne správne! Je to pravda pred živým Bohom.

To nie je kritika, ale je to mienené vážne: Kto chce vyjsť von z duchovného zmätku, ten musí najprv svoju duchovnú pýchu, svoju zaujatosť samým sebou, svoju namyslenosť, musí najprv vyzliecť starého človeka so všetkou „lepšou známosťou“, so všetkým, z čoho ešte môže byť oduševnený, až potom môže byť s Bohom učinенý nový a skutočný začiatok.

Ešte rýchlo dve biblické miesta – všetky sú také vzácne.

Jedno dobré známe z ev. Lukáša 21:34, ktoré si môžeme čítať stále znova [podľa nem. prekladu]:

„Dávajte však sami na seba pozor, aby vaše srdcia neboli obťažné obžerstvom a opilstvom a starosťami o tento život, aby vás ten deň neprekvapil nečakane ako pasca. Lebo príde na všetkých, ktorí bývajú na tvári celej zeme. Preto teda bdejte každého času a modlite sa o to, žeby ste obdržali moc boli uniknúť všetkému tomu, čo sa to má diať, a postaviť sa pred Synom človeka.“

To nech je úsilie každého z nás.

Tu nie je jednotlivcovi prinesená zodpovednosť za iných, tu je oslovený každý osobne: „**Dávajte však sami na seba pozor...**“ Sami na seba.

Čo sa týka Slova pre pastierov vo všetkých zboroch, tak stojí napísané:

*„A tak tedy majte **na seba pozor i na celé stádo**, v ktorom vás ustanovil Svätý Duch za dozorcov...“* [Sk 20:28]

To sa týka len Bohom dosadených poslov v zbore:

„A tak tedy **majte na seba pozor i na celé stádo**, v ktorom vás ustanovil Svätý Duch za dozorcov...“

Ale čo sa týka Cirkvi tak platí:

„**Dávajte však sami na seba pozor...**“

Ak dá každý pozor sám na seba a so sebou a s Bohom si veci vyjasní... Pred niekoľkými dňami som v určitej súvislosti čítal o veľkom básnikovi. Na svojej smrteľnej posteli povedal jeden z našich najväčších básnikov dvom iným najväčším básnikom: „Dal si svoj život s Bohom do poriadku?“ Muži, ktorí Boha postavili úplne stranou a mnoho básnili..., ale keď prišla posledná hodina, keď to bolo vážne, povedal: „Dal si svoj život s Bohom do poriadku?“

Čo máme povedať my dnes? Dali sme si svoj život do poriadku s Bohom, ako to brat Branham včera opakoval? Ak ešte je nejakého odsúdenia, tak nemáme radosť voči Bohu. Ak však nie je žiadneho odsúdenia, tak máme radosť voči Bohu. Vieme, že nás Boh vypočul a prosby, ktoré pred Neho prinášame, už spozoroval a že mu za to musíme len ďakovať. Nech to Boh vo mne... ja to potrebujem práve tak, ako každý jeden z nás, možno ešte nutnejšie.

Chceme sa jeden za druhého modliť, aby mal Boh s nami Svoju cestu. A aby každý každý svoje miesto v dome, v rodine, v zbore, v spoločnosti a všade inde. A tam kde našiel svoje miesto, bol Bohom požehnaný a mohol byť postavený ku požehnaniu.

Vy milí, takto to nemôže a nesmie ísť ďalej! Boh chce Svoju moc zjaviť a chce sa dosvedčiť. Aj teraz je Boh prítomný, aby Svoje Slovo skrze nás skrze Svoju božskú moc prejavil.

Ešte jeden verš z 1. Korinťanom 16:13:

„**Bdejte, stojte pevne vo viere, buďte zmužilí, buďte silní. Všetky vaše veci nech sa dejú v láske.**“

Aké Slovo napomenutia a povzbudenia zároveň. Aké nádherne, že Boh má v každom napomenutí aj útechu. Ak kára a napráva, tak sa to deje v láske. Aj to sme v tom kázaní z úst brata Branhama počuli. Boh dopustí skúšky a niekedy trvajú tak dlho, že si myslíme, že to už ďalej nejde. A potom sme počuli: „Nie keď si my myslíme, že prišiel čas, ale keď Jeho hodina udrie, tak všetko obracia a my prichádzame ku svojmu právu a Boh prichádza ku Svojmu právu s nami a v nás.“

Ó, nech na nás všetkých, ktorí sme Slovo to viere prijali, príde pomazanie Ducha Svätého a nech sa stanú všetky počuté Slová živými Slovami a ako bolo vtedy povedané:

„A tak teraz sme tu my všetci pred tvárou Božou, aby sme počuli všetko, čo ti je nariadené od Pána.“ [Sk 10:33]

Slovo života, ktoré je Duch a život, ktoré vypôsobuje život vo všetkých tých, ktorí ho prijali.

Dnes sa majú naše srdcia zmeniť. Dnes chceme Bohu ďakovať za dokonalé vykúpenie a už viac nedať žiadne miesto pochybovačovi, akoby sa ešte niečo muselo stať! Stalo sa to na kríži Golgoty. Zo Božej strany je všetko učené! Náš Pán zvolal: *„Je dokonané!“* Stalo sa to pre teba i mňa. Nech dnes všetci prítomní, ktorí toto prežitie s Bohom ešte neučinili, túto sálu len tak neopúšťajú, ale povedia: Pane, Ty si verný, Ty dodržiavaš, čo zasľubuješ, Tvoje zasľúbenia sú áno a amen. Musí nám to byť žiadosťou srdca, musíme poznať, že sa jedná o život a smrť a o vytrhnutie alebo nevytrhnutie, o vzatie alebo zostatie späť!

Jedná sa o mnoho, jedná sa o všetko. Nech nám Boh daruje milosť, žeby sme dnes brali z Jeho plnosti a boli prekypujúco požehnaní. Viem, že On k nám hovoril! Viem, že Jeho Slovo sa nevracia späť prázdne. Viem, že Boh je prítomný! A Jeho Duch pôsobí a my spoločne chválime moc Jeho krvi, Jeho Slova a Jeho Ducha! To je Božie svedectvo v Cirkvi! Sú traja, ktorí skladajú svedectvo: Slovo, voda a krv.

Ďakujeme nášmu Pánu, že na nás milostivo pohliadol a nás navštívil je k nám taký dobrý a hovorí s nami bez toho, aby bolo niečo zahalené v podobenstvách, ale jasne a zreteľne.

Nášmu Bohu, Bohu Abraháma, Izáka a Jákoba, Bohu Izraela, Stvoriteľovi nebies a zeme, tomu jedinému pravému Bohu, ktorý sa nám zjavil v Ježišovi Kristovi ako Otec v Synu, Jemu buď česť. Pretože On nás v Synovi predurčil byť Boží synovia a dcéry. S Ním sme boli ukrižovaní, s Ním sme zomreli, s Ním sme boli pochovaní, s Ním sme povstali a s Ním sme boli premiestnení do podnebeských oblastí. Je dokonané. Chválené a velebené buď meno Pánovo. Amen. Povstaneme a zaspievame Pánu ako vždy.

Ak chcú niektorí prísť ku modlitbe, tak môžete prísť, či predtým alebo potom, kedykoľvek. Amen.